

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ХАРЧУВАННЯ ТА ТОРГІВЛІ

ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ

**Методичні рекомендації та тестові завдання
для поточного та підсумкового контролю знань студентів
з використанням ПЕОМ
для студентів за напрямом підготовки
030510 «Товарознавство і торговельне підприємництво»**

Харків 2011

Методичні рекомендації та тестові завдання для поточного та підсумкового контролю знань студентів з використанням ПЕОМ складено:

доц. Селютіна Г.А.

ас. Гапонцева О.В.

доц. Стоян Є.Ю.

Методичні рекомендації розглянуто і схвалено на методичному семінарі кафедри товарознавства та експертизи товарів, протокол № 6 від 26.04.2011 р.

Методичні рекомендації затверджено на засіданні науково-методичної комісії товарознавчого факультету ХДУХТ, протокол № 8 від 30.05.2011 р.

Рецензент: д.т.н., проф. Потапов О.В.

ЗАГАЛЬНІ ВКАЗІВКИ

Дані методичні рекомендації та тестові завдання складено відповідно до програми дисципліни «Оцінювання відповідності» для студентів напряму підготовки 030510 «Товарознавство і торговельне підприємництво» зі спеціальностей: «Товарознавство та комерційна діяльність», «Товарознавство та експертиза в митній справі», «Експертиза товарів та послуг», «Управління безпечністю та якістю товарів» денної та заочної форми навчання.

Дисципліна «Оцінювання відповідності» складається з 12 тем: «Вступ до сертифікації», «Нормативно-правові основи робіт по сертифікації в Україні», «Класифікація систем сертифікації. Обов'язкова та добровільна сертифікація продовольчих та непродовольчих товарів», «Організація системи сертифікації УкрСЕПРО», «Схеми сертифікації продукції та послуг в Україні», «Сертифікація продукції в системі УкрСЕПРО», «Сертифікація продукції, що імпортується», «Сертифікація персоналу», «Сертифікація систем якості підприємств в Україні», «Забезпечення якості сертифікації», «Акредитація та взаємне визнання сертифікації», «Міжнародна діяльність в області сертифікації».

Одним з можливих методів контролю знань студентів викладачем і самоконтролю протягом семестру є тестування з використанням ПЕОМ. Тести складаються з питань та декількох відповідей, серед яких студент має вибрати правильну.

Для успішного тестування студенти повинні засвоїти теоретичний матеріал даної дисципліни. Крім рекомендованої викладачем на заняттях літератури і конспекту лекцій, студенти повинні самостійно ознайомитися з додатковою літературою з питань, що вивчаються, нормативно-технічною документацією, довідковою та науковою літературою з питань сертифікації, оцінки відповідності та управління якістю.

Тестування проводиться на практичних заняттях під час поточного та підсумкового контролю з допомогою ПЕОМ за спеціально підготовленою

програмою. Програма може працювати або в режимі контролю, або в режимі навчання. Режим контролю передбачає включення таймеру часу, необхідного для формування відповідей студентів на ряд тестів з різних тем навчальної дисципліни. Для підбору питань до тестів застосовується метод випадкового відбирання контрольних питань.

Завдання студента полягає в тому, що після певної підготовки до складання тестового контролю знайти та відмітити варіант правильної відповіді на питання представлених тестів. Наприкінці опитування на екран дисплея буде виведено результати студента. В режимі навчання студенту не обмежується час на обмірковування відповідей на питання тестів. При неправильній відповіді студент має можливість правильну відповідь, використовуючи цю програму для навчання.

Програмою передбачено оцінку рівня знань студентів за наступною шкалою:

«відмінно» - якщо вірні відповіді складають 90 – 100 %;

«добре» - якщо вірні відповіді складають 80 – 89 %;

«задовільно» - якщо вірні відповіді складають 60 – 79 %;

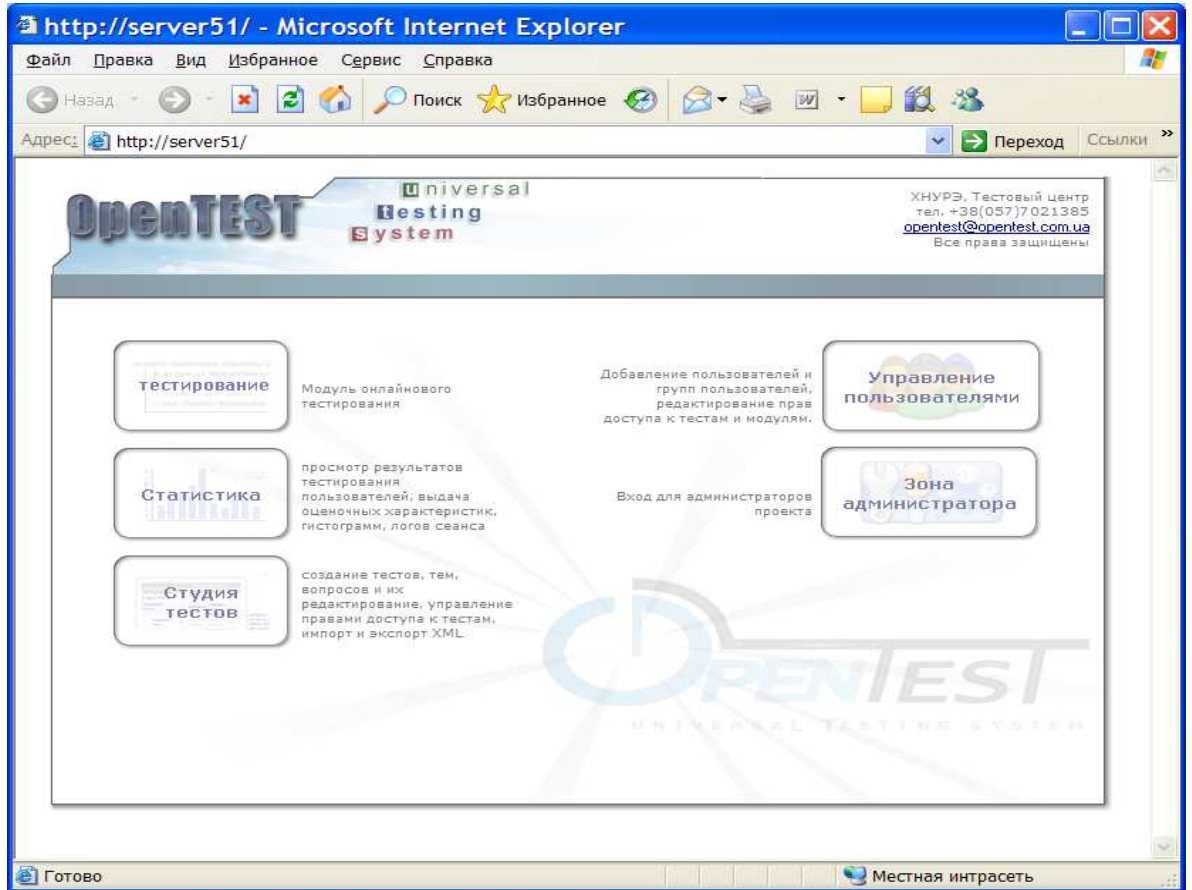
«незадовільно» - якщо вірні відповіді складають менше 60 %.

ПОРЯДОК РОБОТИ З ПРОГРАМОЮ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ НА ПЕРСОНАЛЬНОМУ КОМП'ЮТЕРІ

Для завантаження програми тестового контролю знань необхідно зробити наступне:

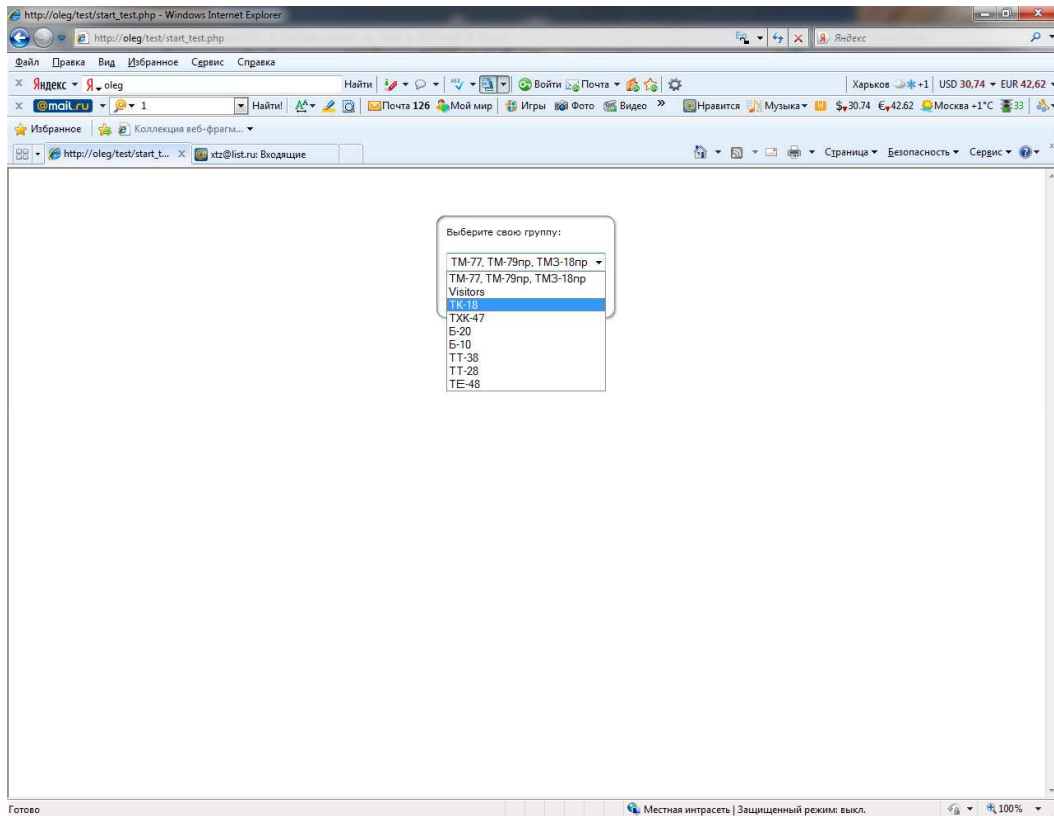
1. Включити дисплей і системний блок комп'ютера.
2. Завантажити WEB-браузер Internet Explorer.
3. В рядку “Адрес” вказати <http://server>, або адресу що надасть адміністратор.

Відкриється вікно (рис.1)

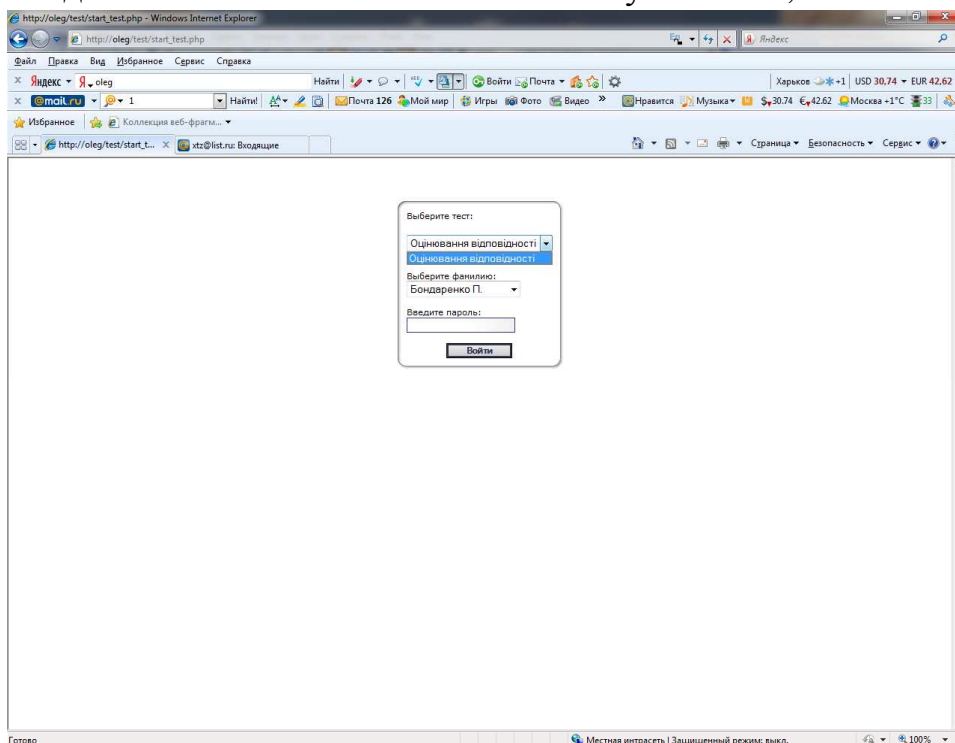
Рис. 1. Титульный лист системы контролю

Для завантаження тесту треба лівою кнопкою миші активізувати гіперпосилання “тестирование”. Відкриється наступне вікно (рис. 2) де треба вибрати назву академічної групи.

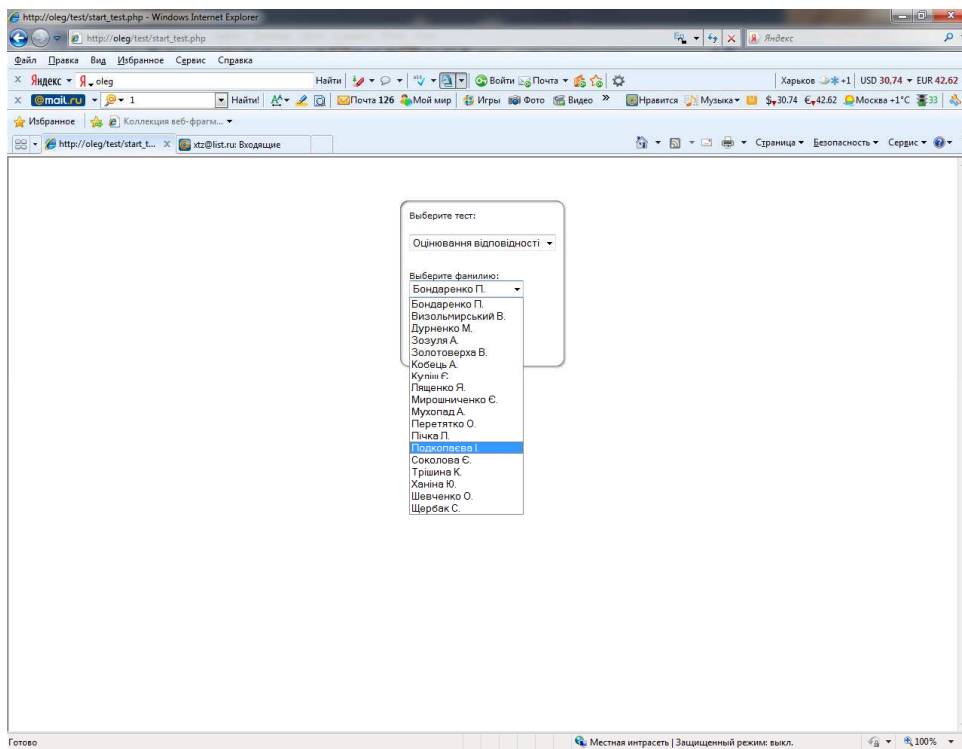

Рис. 2. Вибір групи

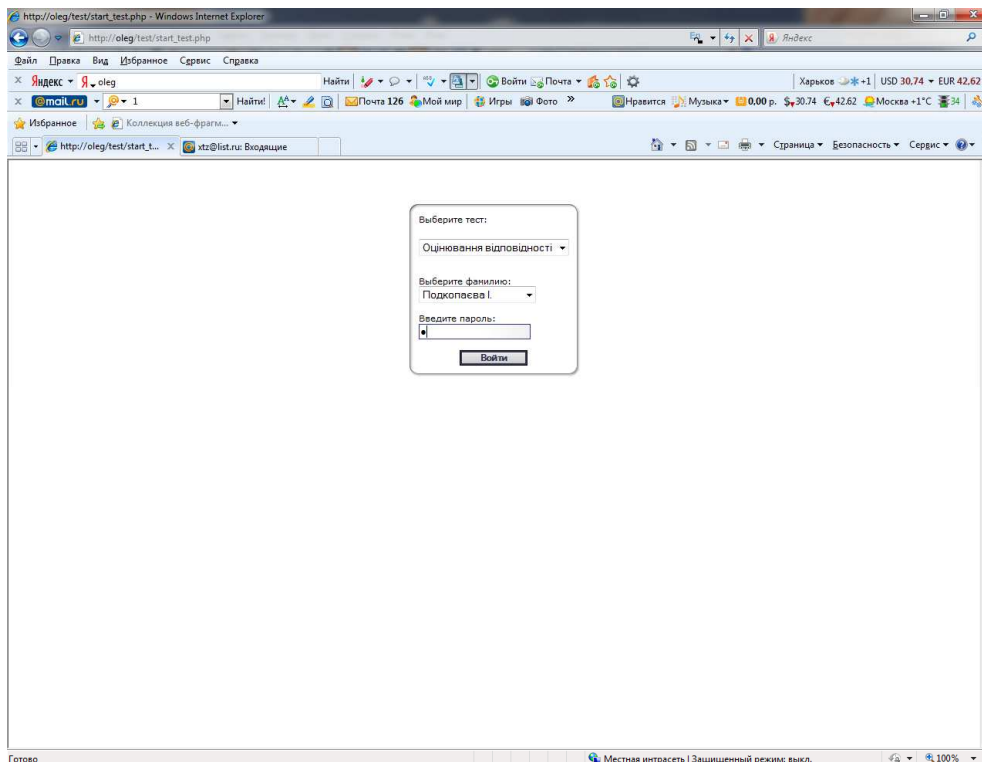
В наступному вікні треба обрати дисципліну з якої буде проведено тестування (рис. 3), прізвище студента, який тестується (рис.4) і в цьому ж вікні уводиться пароль, який вказує адміністратор (рис. 5). Перехід між вікнами здійснюється натисканням на кнопку “Войти”, яке є в кожному вікні.

Рис. 3. Вибір дисципліни

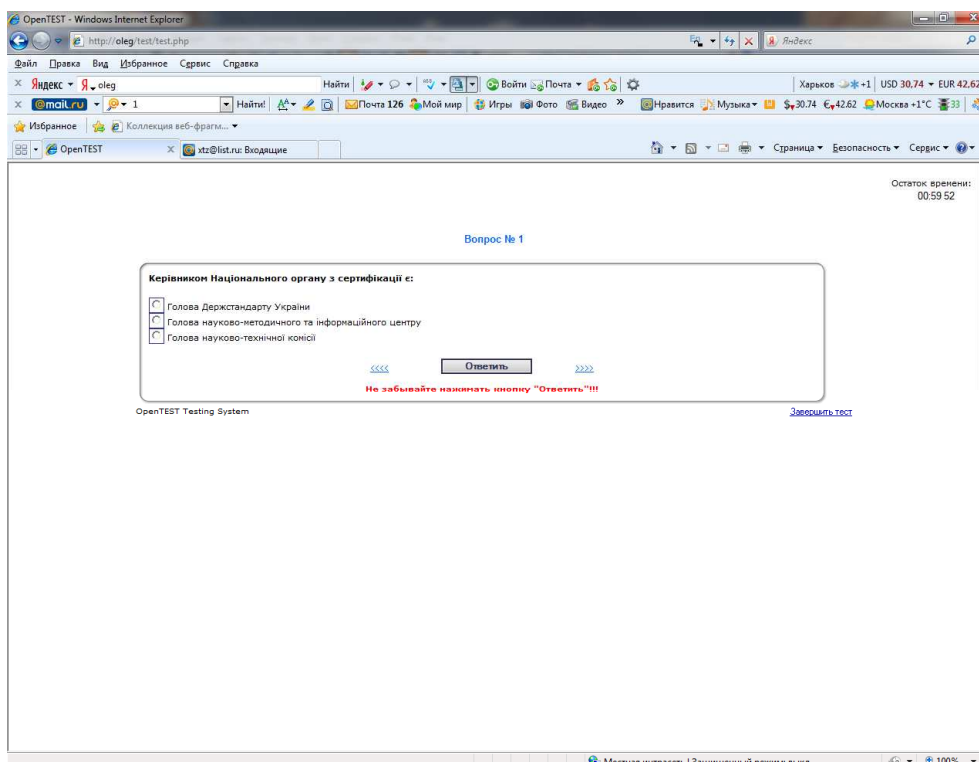

Рис. 4. Вибір прізвища

Рис. 5. Увід паролю

Після вводу паролю на екран буде виведено перше запитання. Програма-тест у випадковому порядку генерує питання і надає декілька варіантів відповідей (рис.6).

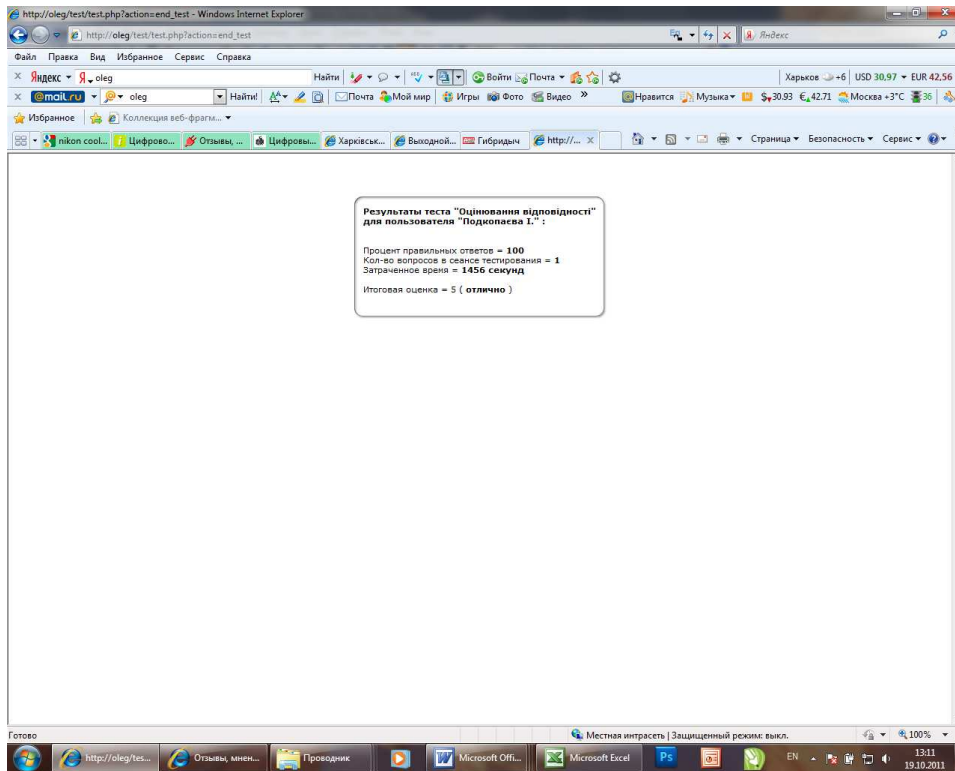

Рис. 6. Вікно питання

Студенту треба клацнути мишею номер, на його погляд, вірної відповіді і перейти до наступного запитання кнопкою «Ответить». Кнопкою «<<<<<<» можна повернутися до будь якого попереднього запитання і обрати інший варіант відповіді та кнопкою «>>>>>>» повернутися уперед. Попередньо, викладачем встановлюється час який відводиться студенту для тестування.

У результаті опитування накопичуються правильні та неправильні відповіді. Після аналізу тестування на визначену кількість запитань система контролю виводить кількість балів, отриманих студентом, час який було витрачено і кількість вірних відповідей та їх відсоток (рис. 7).

Рис.7 Вікно результатів

Оцінка виставляється за наступним критерієм: "відмінно", якщо правильні відповіді складатимуть від загальної кількості 90...100 %; "добре" - 80...89 %; "задовільно" - 60...79 %, "незадовільно" - менше 60 %.

БЛОК 1 «Вступ до сертифікації»

1. Керівником Національного органу з сертифікації є:

- а) Голова науково-технічної комісії;
- б) Голова науково-методичного та інформаційного центру;
- в) Голова Держстандарту України.

2. Які основні функції виконує національний орган з сертифікації?

- а) розробляє стратегію розвитку сертифікації в Україні; встановлює правові та економічні основи функціонування системи; визначає схему та порядок проведення сертифікації закріпленої продукції;
- б) веде Реєстр Системи; затверджує перелік продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації; встановлює правові та економічні основи функціонування системи;
- в) встановлює основні принципи, правила та структуру Системи; формує та затверджує склад науково-технічної комісії; видає сертифікати відповідності на продукцію та атестати виробництва.

3. Науково-технічна комісія розглядає пропозиції щодо:

- а) принципів проведення єдиної політики в галузі сертифікації; приєднання до міжнародних систем та угод з сертифікації;
- б) питань взаємодії з національними органами з сертифікації інших держав; питань визначення схем та порядку проведення сертифікації;
- в) питань організаційно-методичної документації з сертифікації систем якості; основних напрямків досліджень у галузі сертифікації продукції.

4. Яку з перерахованих функцій не виконує орган з сертифікації продукції?

- а) розробляє організаційно-методичні документи з сертифікації закріпленої продукції;
- б) організує та проводить обстеження та атестацію виробництв;
- в) організує та проводить сертифікацію систем якості.

5. Яку з перерахованих функцій виконує орган з сертифікації систем якості?

- а) видає сертифікати на системи якості;
- б) проводить випробування продукції, що сертифікується;
- в) визначає схему та порядок проведення сертифікації закріпленої продукції;

6. Яку з перерахованих функцій не виконують випробувальні лабораторії (центри)?

- а) проводять випробування продукції, що сертифікується;
- б) надають інформацію у сфері сертифікації і акредитації;
- в) беруть участь за дорученням органу з сертифікації в атестації виробництва продукції, що сертифікується;

7. Які функції виконує учбово-науковий центр з стандартизації, метрології та якості?

- а) проводить навчання та підвищення кваліфікації фахівців у галузі сертифікації та здійснює підготовку аудиторів;
- б) здійснює інформаційне забезпечення та надає інформаційні послуги в галузі сертифікації;
- в) здійснює розробку та удосконалення організаційно-методичних документів Системи;

8. Кому надається право проведення робіт з сертифікації?

- а) органам з сертифікації, науково-методичним та інформаційним центрам;
- б) органам з сертифікації, територіальним центрам стандартизації, метрології та сертифікації, аудиторам;
- в) органам з сертифікації, випробувальним лабораторіям, аудиторам;

9. Випробувальна лабораторія несе відповідальність за:

- а) відсутність сертифіката або знака відповідності на продукцію, що реалізується;

- б) недостовірність та необ'єктивність результатів випробувань сертифікованої продукції;
- в) необґрунтовану чи неправомірну видачу сертифіката відповідності;

10. Орган сертифікації несе відповідальність за:

- а) необґрунтовану чи неправомірну видачу сертифіката відповідності;
- б) невідповідність сертифікованої продукції вимогам нормативних документів;
- в) недостовірність та необ'єктивність результатів випробувань сертифікованої продукції.

11. Якими правилами рекомендується керуватися під час вибору схеми сертифікації продукції органу із сертифікації:

- а) сертифікат на одиничний вибір видається на підставі позитивних результатів випробувань цього виробу, що проведені у випробувальній лабораторії;
- б) сертифікат на партію продукції (виробів) видається на підставі позитивних результатів випробувань зразків продукції (виробів), що відібрані від партії в порядку та кількості, визначених органом із сертифікації і проведених у випробувальній лабораторії. Розмір партії (штук, кг, м тощо) наводиться заявником у заявці на сертифікацію, при цьому має бути гарантована однорідність продукції в партії за показниками безпеки;
- в) сертифікат на одиничний вибір видається на підставі позитивних результатів випробувань цього виробу, що проведені у випробувальній лабораторії; сертифікат на партію продукції (виробів) видається на підставі позитивних результатів випробувань зразків продукції (виробів), що відібрані від партії в порядку та кількості, визначених органом із сертифікації і проведених у випробувальній лабораторії. Розмір партії (штук, кг, м тощо) наводиться заявником у заявці на сертифікацію, при цьому має бути гарантована однорідність продукції в партії за показниками безпеки; коли заявка подається на партію продукції (виробів), що планується до виготовлення, орган із сертифікації разом з заявником вирішують питання про економічну доцільність атестації виробництва цієї продукції. Ліцензія на право застосування сертифіката відповідності щодо продукції (виробів), яка виготовляється виробником серійно і протягом встановленого ліцензією терміну.

12. Під одиницею продукції розуміється:

- а) один штучний вибір;

б) партія продукції, що супроводжується одним сертифікатом відповідності або одним супроводжуваним документом, в якому є посилання на сертифікат відповідності;

в) один штучний вибір; партія продукції, супроводжується одним сертифікатом відповідності або одним супроводжуваним документом, в якому є посилання на сертифікат відповідності; партія продукції, що супроводжується одним сертифікатом відповідності або одним супроводжуваним документом, в якому є посилання на сертифікат відповідності;

13. Під час сертифікації продукції перевіряються характеристики продукції і застосовуються методи випробувань, які дозволяють, а саме:

- а) повно і вірогідно підтвердити відповідність продукції заданим вимогам; всі відповіді правильні;
- б) повно і вірогідно підтвердити відповідність продукції заданим вимогам;
- в) провести ідентифікацію, в тому числі перевірити приналежність до класифікації групи, відповідність технічної документації, походження, приналежність, до цієї партії;

14. До нормативних документів на продукцію, яка застосовується під час обов'язкової сертифікації, пред'являються такі вимоги :

- а) мають ясно та однозначно наводитись технічні вимоги, які підтверджуються сертифікацією; вступна частина нормативного документу або розділ « Галузь застосування » мають містити вказівку щодо можливості використання документа для сертифікації;
- б) мають ясно та однозначно наводитись технічні вимоги, які підтверджуються сертифікацією; вступна частина нормативного документу або розділ « Галузь застосування » мають містити вказівку щодо можливості використання документа для сертифікації; норми та дозволені відхилення слід задавати таким чином, щоб забезпечувалась можливість їх вимірювання з заданою або відомою точністю під час випробувань; у спеціальному розділі або через посилання на інший нормативний документ мають встановлюватись методи, умови, обсяг і порядок випробувань для підтвердження відповідності до технічних умов; слід встановлювати щодо показників точності вимірювання та випробувань, що забезпечують зіставлення результатів, отриманих різними випробуваннями лабораторіями; якщо послідовність проведення впливає на їхні результати, то вона має бути

наведена; вимоги щодо маркування встановлені нормативними документами, мають забезпечити однозначну ідентифікацію продукції, а також містити вказівки про спосіб нанесення знаку відповідності;

в) слід встановлювати щодо показників точності вимірювання та випробувань, що забезпечують зіставлення результатів, отриманих різними випробуваннями лабораторіями; якщо послідовність проведення впливає на їхні результати, то вона має бути наведена;

15. З яких етапів складається проведення порядку роботи із сертифікації:

а) подання та розгляд заявки; аналіз поданої документації; обстеження виробництва;

б) атестація виробництва; сертифікація системи якості; проведення випробувань з метою сертифікації;

в) подання та розгляд заявки; аналіз поданої документації; обстеження виробництва; атестація виробництва; сертифікація системи якості; проведення випробувань з метою сертифікації; видача сертифіката відповідності; технічний нагляд за стабільністю показників сертифікації продукції; інформація про результати сертифікації продукції;

16. Які документи перевіряються під час аналізу документації:

а) наявність нормативних документів на продукцію (за необхідності); наявність документа, що підтверджує походження продукції; наявність документа виробника про гарантії та відповідність чинним вимогам;

б) достовірність, правильність заповнення та термін дії документації; достатність вимог щодо маркування та етикетування продукції;

в) наявність документа, що підтверджує розміри партії і дату випуску продукції; наявність (за необхідності) висновків відповідних контролюючих організацій; наявність нормативних документів на продукцію (за необхідності); наявність документа, що підтверджує походження продукції; наявність документа виробника про гарантії та відповідність чинним вимогам; достовірність, правильність заповнення та термін дії документації; достатність вимог щодо маркування та етикетування продукції;

17. Що передбачає експертиза нормативної, технічної та технологічної документації під час обстеження виробництва:

а) перевірку відповідності характеристик продукції, встановлених технічною документацією; перевірку відповідності характеристик точності засобів вимірювальної техніки та вимірювального обладнання;

- б) оцінювання достатності контрольних операцій і випробувань, передбачених технологічною документацією, для забезпечення впевненості в повній відповідності продукції;
- в) всі відповіді вірні.

18. Яким одним із способів може підтверджуватися факти сертифікації продукції:

- а) копією сертифіката відповідності, завіреною органом, який видав сертифікат, або територіальним центром стандартизацією, метрологією та сертифікацією; оригіналом сертифіката відповідності; знаком відповідності згідно з вимогам ДСТУ 2296; інформацією в документації, що додається до продукції із зазначенням номера сертифіката, терміну його дії та органу, що його видав;
- б) копію сертифіката відповідності, звіреною органом який видав сертифікат, або територіальним центром стандартизації метрологією та сертифікації;
- в) інформацією в документації, що додається до продукції із зазначенням номера сертифіката, терміну його дії та органу, що його видав.

19. У яких випадках за результатами нагляду орган із сертифікації продукції може зупинити або скасувати дію ліцензії чи сертифіката:

- а) порушення вимог, що висуваються до продукції при обов'язковій сертифікації;
- б) порушення вимог щодо технології виготовлення, правил приймання, методів контролю та випробувань, позначення продукції, що узгоджені із органом з сертифікації під час проведення сертифікації продукції;
- в) порушення вимог, що висуваються до продукції при обов'язковій сертифікації;

20. Які документи повинна мати апеляційна комісія для розгляду апеляції:

- а) апеляція заявника; листування щодо спірного питання між заявником випробувальною лабораторією та органом із сертифікації продукції;
- б) протоколи випробувань продукції; зразки або фотознімки продукції;
- в) всі відповіді вірні.

БЛОК 2 «Нормативно-правові основи робіт по сертифікації в Україні»

1. Закон, що регулює відносини між споживачами товарів, робіт і послуг та виробниками і продавцями товарів це:

- а) Закон України «Про захист прав споживачів»;
- б) Закон України «Про стандартизацію, сертифікацію та метрологію»;
- в) Закон України «Про підтвердження відповідності».

2. Закон «Про захист прав споживачів» введено в дію:

- а) 12.05.1991 року;
- б) 15.12.1993 року;
- в) 26.06.1991 року.

3. Законодавство щодо захисту прав споживачів включає:

- а) Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України;
- б) Конституцію України, Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України;
- в) Закон України «Про захист прав споживачів», Господарський кодекс України, Цивільний кодекс України.

4. Термін протягом якого споживач має право відкликати свою згоду на укладання договору про надання споживчого кредиту без пояснення причин:

- а) 14 днів;
- б) календарний місяць;
- в) 21 день.

5. Інформація про будь-яку продукцію має складатися з:

- а) 15 пунктів;
- б) 20 пунктів;
- в) 12 пунктів.

6. Договір про надання споживчого кредиту укладається між:

- а) кредитодавцем та споживачем;
- б) кредитодавцем та банком;
- в) кредитодавцем та продавцем.

7. Правила торговельного, побутового та інших видів обслуговування затверджується:

- а) Головою Верховної Ради України;
- б) Депутатами Верховної Ради України;
- в) Кабінетом Міністрів України.

8. Техічний регламент про підтвердження відповідності затверджують:

- а) Верховна Рада України;
- б) Президент України;
- в) Кабінет Міністрів України.

9. Дайте визначення «виробник» - це:

- а) суб'єкт господарювання, який виконує роботи або надає послуги;
- б) суб'єкт господарювання, який замовляє, придбає, використовує продукцію для особистих потреб;
- в) суб'єкт господарювання, який виробляє товар, розміщує на ньому свою торгову марку.

10. Виробник (виконавець, продавець) звільняється від відповідальності якщо:

- а) не вводив продукцію в обіг;
- б) визначив та усунув причини утворення дефектів;
- в) утилізував продукцію з дефектами.

11. Нечесна підприємницька практика включає:

- а) пропонування з метою реалізації однієї продукції до реалізації іншої;
- б) вчинення дій, що кваліфікуються законодавством як прояв недобросовісної конкуренції;
- в) пропонування до вільної реалізації продукції, яка вилучена з обігу.

12. Перед укладанням договорів на відстані продавець повинен надати споживачеві інформацію про:

- а) найменування та призначення продукції;
- б) склад продукції;
- в) основні характеристики продукції.

13. Який вид відповідальності несуть суб'єкти господарювання за нечесну підприємницьку практику:

- а) адміністративну;
- б) кримінальну;
- в) матеріальну.

14. Суми штрафів зараховуються:

- а) споживачам;
- б) підприємству;
- в) до державного бюджету.

15. Сертифікат відповідності – це:

- а) документ, котрий підтверджує, що продукція системи якості відповідають встановленим вимогам конкретного стандарту;
- б) документальне оформлення в встановленому порядку заявка виробництва;
- в) документ, котрий підтверджує визнання іноземних документів про підтвердження відповідності продукції вимогам встановленим законодавством України.

16. Фінансування робіт з сертифікації продукції оплачується:

- а) Системою УкрСЕПРО;
- б) заявниками;
- в) виробниками.

17. У разі незгоди з рішенням сертифікації заявник має право звернутися:

- а) до апеляційного суду;
- б) до Кабінету Міністрів України;
- в) до апеляційної комісії Національного органу з сертифікації.

18. Національний знак відповідності – це:

- а) знак, який засвідчує відповідність позначеної ним продукції всім вимогам стандартів, які поширюються на цю продукцію;
- б) символ певної якості та виду продукції;
- в) знак, який посвідчує продукцію та виробника.

19. Постачальник – це:

- а) юридична або фізична особа-підприємець, діяльність якої вводить в обіг продукцію;
- б) юридична або фізична особа, котра не займається підприємницькою діяльністю;
- в) особа, котра має певну кваліфікацію, теоретичні та практичні вміння.

20. Декларація про відповідність – це:

- а) документ, котрий підтверджує, що продукція, система якості, система управління навколишнім середовищем відповідають встановленим вимогам відповідних стандартів;
- б) документально оформлена в встановленому порядку заява виробника, де надані гарантії відповідності продукції вимогам, які встановлені законодавством;
- в) документ, котрий засвідчує визнання іноземних документів про підтвердження або відповідність продукції вимогам, які встановлені законодавством України.

БЛОК 3 «Класифікація систем сертифікації. Обов'язкова та добровільна сертифікація продовольчих та непродовольчих товарів»

1. Для сертифікації продукції вітчизняного та закордонного виробництва розрізняють:

- а) 6 схем;
- б) 2 схеми;
- в) 7 схем.

2. В якому разі використовують схему сертифікації № 1:

- а) при сертифікації партії елітних виробів;
- б) при сертифікації партії закордонних виробів;
- в) при сертифікації одиничних виробів.

3. При використанні схеми сертифікації № 1 технічний нагляд здійснюється:

- а) щомісяця;
- б) не здійснюється;
- в) раз на рік.

4. В якому разі використовується схема сертифікації № 2:

- а) при сертифікації партії продукції;
- б) при сертифікації одиничних виробів;
- в) при сертифікації продукції, що випускається серійно.

5. В якому разі використовується схема сертифікації № 3:

- а) при сертифікації партії продукції;
- б) при сертифікації елітної та закордонної продукції;
- в) при сертифікації продукції, що випускається серійно.

6. Схема сертифікації № 3 може використовуватися:

- а) на стадії розробки та впровадження продукції;
- б) виключно на стадії випуску продукції;
- в) виключно на стадії реалізації.

7. Схеми сертифікації № 1, № 2, № 3 не використовуються:

- а) при сертифікації закордонної продукції;
- б) при сертифікації послуг;
- в) при сертифікації продуктів харчування.

8. В якому разі використовується схема сертифікації № 4:

- а) при сертифікації продукції, що випускається серійно та при сертифікації послуг;
- б) при сертифікації одиничних виробів та сертифікації послуг;
- в) при сертифікації послуг та атестації виробництва.

9. При сертифікації продукції за схемою сертифікації № 5 необхідно проводити:

- а) атестацію виробництва;
- б) сертифікацію системи якості;
- в) обстеження виробництва.

10. При сертифікації продукції за схемою сертифікації № 5 сертифікат відповідності видається строком:

- а) до 10 років;
- б) до одного року;
- в) до трьох років.

11. Сертифікація системи якості передбачена при сертифікації продукції, що випускається серійно передбачена при використанні:

- а) схеми сертифікації № 4;
- б) схеми сертифікації № 6;
- в) схеми сертифікації № 7.

12. Сертифікат відповідності продукції, що випускається серійно з сертифікацією системи якості виробництва видається строком:

- а) до 6 року;
- б) до 5 років;
- в) до 7 років.

13. При сертифікації одиничного виробу передбачено:

- а) обстеження виробництва;
- б) технічний нагляд;
- в) випробування продукції.

14. У відповідності з яким нормативно-законодавчим документом сертифікацію підрозділяють на добровільну та обов'язкову:

- а) Декретом про стандартизацію та сертифікацію;
- б) Законом України «Про захист прав споживачів»;
- в) Закон України «Про стандартизацію, сертифікацію та метрологію».

15. Обов'язкова сертифікація проводить виключно:

- а) Система УкрСЕПРО;
- б) Державна система стандартизації;
- в) Держспоживстандарт України.

16. Загальні вимоги щодо проведення сертифікації продукції в Системі УкрСЕПРО встановлено в стандарті:

- а) ДСТУ 3413-96;
- б) ДСТУ 3410-96;
- в) ДСТУ 3433-96.

17. Сертифікації підлягає продукція котра:

- а) виробляється в Україні;
- б) ввозиться в Україну;
- в) обидві відповіді вірні.

18. Що в загальному випадку не належить до порядку проведення сертифікації продукції:

- а) подання та розгляд заявки на сертифікацію;
- б) обстеження виробництва;
- в) акредитація випробувальної лабораторії.

19. Схеми (моделі), згідно з якими проводиться обов'язкова сертифікація продукції встановлює:

- а) Кабінет Міністрів України;
- б) Акредитацій на комісія;
- в) Орган з сертифікації.

20. Технічний нагляд виробництва продукції проводиться у разі випуску:

- а) одиничного виробу;
- б) партії продукції;
- в) продукції, що випускається серійно.

БЛОК 4 «Організація системи сертифікації УкрСЕПРО»

1. Керівником Національного органу з сертифікації є:

- а) Президент Держспоживстандарту України;
- б) Голова Держспоживстандарту України;
- в) Директор Держспоживстандарту України.

2. Органи з сертифікації продукції акредитуються організацією:

- а) Держспоживстандарт України;
- б) Український учбово-науковий центр з сертифікації, метрології та якості продукції;
- в) Науково-методичною лабораторією (науково-методичним центром).

3. Підготовка аудиторів здійснюється:

- а) Науково-методичним та інформаційним центром;
- б) Українським учбово-науковим центром з сертифікації, метрології та якості продукції;
- в) Випробувальними лабораторіями.

4. Порядок проведення сертифікації, встановлений ДСТУ 3412-96 «Вимоги до випробувальних лабораторій та порядок їх акредитації», складається з:

- а) 20 пунктів;
- б) 9 пунктів;
- в) 11 пунктів.

5. Орган з сертифікації після прийняття рішення повинен видавати «Сертифікат відповідності» не пізніше:

- а) двох робочих тижнів;
- б) одного місяця;
- в) п'яти робочих днів.

6. Сертифікат та (або) знак відповідності Системи УкрСЕПРО свідчить про те, що контроль за відповідністю продукції вимогам стандартів здійснюється:

- а) в усіх системах стандартів;
- б) в цій (конкретній) системі;
- в) у Системі якості ISO 2000.

7. Органи з сертифікації складаються з (організаційна структура):

- а) Керівник та виконавчі групи;
- б) Керівник, рада та виконавчі групи;
- в) Керівник, рада та випробувальні центри.

8. Право маркування продукції Законом відповідності надається заявнику на підставі:

- а) ліцензійної угоди;
- б) рішення виконавчого комітету;
- в) результатів випробування.

9. Орган з сертифікації повинен здійснювати таку діяльність:

- а) зовнішні перевірки;
- б) внутрішні перевірки;
- в) інформаційні перевірки.

10. Керівник будь-якого Органу з сертифікації призначається та звільняється:

- а) Національним органом з сертифікації;

- б) Радою органу з сертифікації;
- в) Виконавчим комітетом чи виконавчими групами.

11. За результатами експертизи документів, що подані для перевірки, складається:

- а) експертний висновок;
- б) акт експертизи;
- в) протокол експертизи.

12. Дія сертифікату відповідності припиняється з моменту:

- а) вилучення його з Реєстру Системи УкрСЕПРО;
- б) подання скарги на підприємство;
- в) рішення суду.

13. Повторна акредитація виробництвазначається на підставі незадовільних результатів:

- а) інспекційного контролю;
- б) внутрішньої перевірки;
- в) скарг споживачів.

14. Які основні вимоги встановлює Держспоживстандарт України:

- а) вимоги до акредитації та атестації виробництва;
- б) вимоги до органів з сертифікації продукції, послуг та процесів;
- в) вимоги до випробувальних лабораторій.

15. Сертифікація продукції в Системі УкрСЕПРО проводиться виключно:

- а) органом з сертифікації;
- б) випробувальною лабораторією;
- в) науково-технічною комісією.

16. В який термін орган з сертифікації зобов'язаний сповістити підприємство про зміни в нормативній документації, на продукцію, що воно випускає:

- а) 8 місяців;
- б) 5 місяців;
- в) 6 місяців.

17. Яку письмову гарантію має надати замовник разом із заявкою на сертифікацію:

- а) що він випускає якісну продукцію;
- б) що він не заявляє цю продукцію на сертифікацію іншим органам з сертифікації;
- в) що його виробництво вже акредитовано.

18. Метою атестації виробництва є:

- а) оцінка технічних можливостей підприємства-виробника забезпечити стабільний випуск продукції;
- б) встановлення відповідності фактичного стану виробництва вимогам документації;
- в) оцінка системи вхідного контролю сировини та матеріалів та системи контролю показників технологічного процесу.

19. Який термін розглядання апеляції:

- а) 10 днів;
- б) 1 місяць;
- в) 3 тижні.

20. Фінансування робіт з сертифікації проводиться:

- а) державою;
- б) замовником;
- в) споживачем.

БЛОК 5 «Сертифікація продукції в системі УкрСЕПРО»

1. Який порядок проведення сертифікації продукції:

- а) подання та розгляд заявки на сертифікацію продукції; аналіз наданої документації;
- б) аналіз одержаних результатів та прийняття рішення про можливість видачі сертифіката відповідності; видача сертифіката відповідності, укладання ліцензійної угоди та занесення сертифікованої продукції до Реєстру Системи ; визнання сертифікату відповідності, що виданий закордонним органом ; інформацію про результати робіт з сертифікації, подання та розгляд заявки на сертифікацію продукції; аналіз наданої документації; прийняття рішення за заявкою із зазначенням схеми сертифікації; обстеження виробництва; атестацію виробництва продукції, що сертифікується , або сертифікацію системи якості, якщо це передбачено системою сертифікації; відбирання, ідентифікацію зразків продукції та їх випробування;
- в) обстеження виробництва; атестацію виробництва продукції, що сертифікується, або сертифікацію системи якості, якщо це передбачено системою сертифікації; відбирання, ідентифікацію зразків продукції та їх випробування.

2. Якими правилами рекомендується керуватись під час виробу схеми (моделі) сертифікації продукції в Системі органу з сертифікації:

- а) сертифікат на одиничний вибір видається на підставі позитивних результатів випробувань цього виробу, що проведені у випробувальній

лабораторії, яка акредитована в системі; сертифікат на партію продукції (виробів) видається на підставі позитивних результатів випробувань в акредитованій в Системі випробувальній лабораторії зразків продукції, відібрані від партії в порядку та в кількості, що визначені органом з сертифікації; сертифікат відповідності на продукцію, що виготовляється серійно протягом терміну ...

б) сертифікат на одиничний вибір видається на підставі позитивних результатів випробувань цього виробу, що проведені у випробувальній лабораторії, яка акредитована в системі;

в) сертифікат на партію продукції (виробів) видається на підставі позитивних результатів випробувань в акредитованій в Системі випробувальній лабораторії зразків продукції, відібрані від партії в порядку та в кількості, що визначені органом з сертифікації.

3. Копії рішення, яка повинна вміщати основні умови сертифікації направляється:

а) до органу з сертифікації систем якості (в разі необхідності); до випробувальної лабораторії, що буде проводити випробування ; до органу, що здійснюватиме технічний нагляд (за необхідністю); до територіального центру стандартизації, метрології сертифікації за місцем розташування заявника.

б) до органу, що здійснюватиме технічний нагляд (за необхідністю);

в) до випробувальної лабораторії, що буде проводити випробування ;

4. Під час аналізу наданої документації перевіряється:

а) наявність документа, що підтверджує розміри партії і дату випуску продукції;

б) наявність висновків відповідних контролювальних організацій.

в) наявність нормативних документів на продукцію; наявність документа, що підтверджує походження проекції; наявність документа виробника про гарантії та відповідність продукції чинним вимогам; наявність документа, що підтверджує розміри партії і дату випуску продукції; наявність висновків відповідних контролюючих організацій.

5. Під час обстеження виробництва проводиться експертиза нормативної, технологічної та технологічної документації, яка передбачає, а саме:

а) перевірку відповідності показників і характеристик продукції, встановлених

технологічною документацією, вимогам нормативних документів, що розповсюджуються на продукцію та технологічні процеси її виготовлення;

б) перевірку відповідності показників точності засобів вимірювальної техніки та випробувального обладнання....; перевірку наявності і ефективності

системи метрологічного забезпечення засобів вимірювальної техніки та випробувального обладнання , які застосовуються.

в) всі відповіді вірні.

6. Вибір форми сертифіката відповідності залежить від ступеня підтвердження вимог нормативних документів, а саме:

а) якщо підтверджена відповідність продукції усім обов'язковим вимогам, то застосовується форма 1; якщо підтверджена відповідність продукції усім вимогам , то застосовується форма 2; якщо підтверджена відповідність продукції усім вимогам , то застосовується форма 3 і в сертифікаті перераховуються підтвержені вимоги.

б) якщо підтверджена відповідність продукції усім вимогам , то застосовується форма 3 і в сертифікаті перераховуються підтвержені вимоги;

в) якщо підтверджена відповідність продукції усім вимогам, то застосовується форма 2.

7. За результатами нагляду орган з сертифікації продукції може призупинити або скасувати дію ліцензійної угоди чи сертифіката у випадках, а саме:

а) порушення вимог з технології виготовлення , правил приймання , методів контролю та випробувань , позначення продукції, що узгоджені з сертифікації під час проведення сертифікації продукції;

б) зміни конструкції, комплектності або технології виготовлення продукції без попереднього погодження органом з сертифікації продукції.

в) порушення вимог, що ставляться до продукції під час обов'язкової сертифікації; порушення вимог з технології виготовлення , правил приймання , методів контролю та випробувань , позначення продукції, що узгоджені з сертифікації під час проведення сертифікації продукції; зміни конструкції, комплектності або технології виготовлення продукції без попереднього погодження органом з сертифікації продукції; зміни нормативних документів на продукцію або на методи її випробувань без попереднього погодження органом з сертифікації продукції.

8. Апеляційна комісія для розгляду апеляції повинна мати документи, а саме:

а) апеляцію заявника; листування щодо спільного питання між заявником, випробувальною лабораторією та органом з сертифікації продукції; протоколи випробувальної комісії; зразки або фотознімки продукції; технічну документацію на продукцію.

б) листування щодо спільного питання між заявником, випробувальною лабораторією та органом з сертифікації продукції;

в) зразки або фотознімки продукції; технічну документацію на продукцію.

9. Апеляційна комісія , як правило , приймає одне з рішень, а саме:

а) видати сертифікат;

б) скасувати видану ліцензію,

в) всі відповіді вірні.

10. Гарантій строк зазначається на:

- а) на ціннику або упаковці;
- б) на тарі;
- в) у паспорті на продукт, на етикетці, супроводжувальному документі.

11. Строк придатності обчислюється починаючи від дати:

- а) виготовлення;
- б) реалізації;
- в) початку експлуатації.

12. Продукція виготовлена з порушенням технології або неправомірним використанням знака відповідності для товарів та послуг називається:

- а) фальсифікована;
- б) дефектна;
- в) невідповідна.

13. Гарантій строк на продукцію зазначається:

- а) у договорі куплі-продажу;
- б) в товарно-транспортній накладній;
- в) в Паспорті на продукцію.

14. Календарний строк використання продукції за призначенням - це:

- а) строк придатності;
- б) строк служби;
- в) експлуатаційний строк.

15. Порядок проведення сертифікації продукції здійснюється згідно з:

- а) ДСТУ 3413-96;
- б) ДСТУ 3417-96;
- в) ДСТУ 3410-96.

16. Після прийняття рішення за заявкою орган з сертифікації повинен:

- а) видати сертифікат;
- б) скласти протокол;
- в) визначити схеми сертифікації.

17. У разі, якщо продукція є великогабаритною або нетранспортабельною допускається сертифікаційні випробування:

- а) проводити на підприємстві-виробнику;
- б) не проводити;
- в) проводити виключно в випробувальних лабораторіях органу з сертифікації.

18. Маркування продукції здійснює:

- а) заявник (виробник);
- б) Держспоживстандарт України;
- в) окрема фірма, яка має ліцензію на проведення маркування.

19. За результатами нагляду у випадку порушення вимог, зміни рецептури, конструкції, орган з сертифікації може :

- а) подати до суду на виробника продукції;
- б) видати новий сертифікат;
- в) призупинити дію сертифікату.

20. Органи з сертифікації несуть відповідальність за:

- а) розголошення комерційної та професійної таємниці;
- б) достовірність та об'єктивність результатів сертифікації;
- в) обидві відповіді вірні.

БЛОК 6 «Сертифікація продукції, що імпортується»

1. Порядок та правила проведення сертифікації продукції, що імпортується або визнання закордонного сертифікату визначено в стандарті:

- а) ДСТУ 3410-96;
- б) ДСТУ 3417-96;
- в) ДСТУ 3424-96.

2. Відповідність продукції, товарів, котрі ввозяться та реалізуються на території України, обов'язковим вимогам норм та стандартів, діючим в Україні, підтверджуються:

- а) митною декларацією;
- б) паспортом на продукцію;
- в) сертифікатом відповідності, його копією або свідоцтвом про визнання іноземного сертифікату.

3. Видача сертифіката відповідності або його визнання здійснюється:

- а) виключно Державним комітетом України з стандартизації, метрології та сертифікації;
- б) Державним комітетом України з стандартизації, метрології та сертифікації або уповноваженим ним органом;
- в) випробувальними лабораторіями.

4. У відповідності з Порядком митного оформлення імпорتنі товари підлягають обов'язковій сертифікації у випадку, якщо вони ввозяться в Україну:

- а) для продажу в одній області;

- б) як гуманітарна допомога;
- в) для продажу в країні в цілому.

5. У разі повного визнання іноземного сертифікату відповідності орган з сертифікації:

- а) видає товарно-супровідну документацію;
- б) свідоцтво про визнання сертифікату відповідності;
- в) звіт про обстеження виробництва.

6. Без надання документів про якість на митну територію України можуть ввозитися товари:

- а) харчові продукти фізичними особами для особистого користування;
- б) іграшки;
- в) технологічне обладнання та компоненти для харчової промисловості.

7. Партія товару під час проведення сертифікації повинна знаходитися:

- а) на складі іноземних власників;
- б) на митному ліцензійному складі;
- в) на будь-якому приватному складі.

8. В якому році була підписана угода між Україною та Росією про співпрацю в галузі стандартизації та сертифікації:

- а) 1992 році;
- б) 2000 році;
- в) 1993 році.

9. Якому контролю підлягає сільськогосподарська продукція, що ввозиться на територію України:

- а) ветеринарному;
- б) санітарно-епідеміологічному;
- в) не контролюється.

10. Що є підставами для митного оформлення товару:

- а) свідоцтво про визнання закордонного сертифікату;
- б) дозвіл органу з сертифікації на ввезення;
- в) сертифікат відповідності товару.

11. Рішення про визнання сертифікатів, виданих органами з сертифікації інших країн на продукцію, що імпортується в Україну, приймає:

- а) Держспоживстандарт України;
- б) Державна митна служба України;
- в) Державний комітет України з стандартизації, метрології та сертифікації.

12. Реєстрація свідоцтва про визнання сертифікату відповідності:

- а) в довіднику;
- б) в Реєстрі Системи УкрСЕПРО;
- в) в переліку Державної митної служби України.

13. У випадку значних розбіжностей результатів оцінки документації відносно показників продукції орган з сертифікації приймає рішення:

- а) частковому визнанню результатів сертифікації;
- б) проведення сертифікації в повному обсязі;
- в) проведення випробувань за розбіжними показниками.

14. Сертифікація не проводиться, якщо імпортні товари, які підлягають обов'язковій сертифікації в Україні, ввозяться:

- а) в якості подарунків, для проведення виставок;
- б) для реалізації ;
- в) для реалізації за акційними цінами.

15. На упаковці або пакувальній тарі на іноземній мові може зазначатися інформація:

- а) енергетична цінність, термін зберігання, склад продукції;
- б) склад продукту, маса продукту, місце виготовлення;
- в) торгова марка, логотип (назва) компанії, власне назва продукту .

16. Що затверджує керівник органу з сертифікації після одержання Держспоживстандартом України рішення про сертифікацію продукції закордонного виробництва:

- а) наказ на виїзд комісії для проведення робіт згідно з затвердженому Держспоживстандартом України;
- б) програму обслідування виробництва;
- в) програму технічного нагляду за виробництвом сертифікованої продукції.

17. Фінансування робіт з сертифікації іноземної продукції в Україні проводиться:

- а) Україною;
- б) виробником;
- в) країною-імпортером.

18. На харчові продукти, продовольчу сировину та супутні товари, які імпортуються в Україну, сертифікат відповідності має видаватися:

- а) митними органами в прикордонних пунктах пропуску;
- б) керівниками органів з сертифікації в обласних центрах;
- в) Держспоживстандартом України.

19. У Вантажній митній декларації обов'язково має зазначатися:

- а) серія та номер сертифікату відповідності, дата та номер його реєстрації в Реєстрі Системи УкрСЕПРО;
- б) назва, кількість та загальна вага продукції;
- в) назва продукції та виробник та його адреса.

20. У разі невизнання іноземного сертифікату відповідності, товар чи продукція:

- а) розпродується на безмитній території ;
- б) зберігається на складі або вивозиться з території України;
- в) утилізується.

БЛОК 7 «Сертифікація персоналу»

1. Вимоги до персоналу, що здійснює сертифікацію, затверджено в стандарті:

- а) ДСТУ 3410-96;
- б) ІСО серії 9000;
- в) ДСТУ 3418-96.

2. Аудитор з сертифікації – це:

- а) особа, що має вищу освіту в галузі оцінки відповідності;
- б) особа, що має відповідну кваліфікацію, теоретичну і практичну підготовку, необхідну для проведення одного або кількох видів робіт з сертифікації в Системі УкрСЕПРО та володіє державною мовою;
- в) особа, що має організаторські здібності, має відповідну кваліфікацію та високоякісну теоретичну підготовку, володіє декількома іноземними мовами.

3. Процес атестації аудиторів складається з наступних етапів:

- а) розгляд заявки, аналіз документів, перевірка і оцінка кандидата, оформлення результатів атестації, видача сертифіката аудитора;
- б) аналіз документів, складання іспиту, оформлення результатів атестації, внесення аудитора до Реєстру Системи УкрСЕПРО;
- в) подання заявки, складання іспиту, видача ліцензії, внесення до Реєстру Системи УкрСЕПРО .

4. Термін дії сертифіката аудитора складає:

- а) 5 років;
- б) 1 рік;
- в) 3 роки.

5. Атестацію аудиторів здійснює виключно:

- а) атестаційна комісія Національного органу з сертифікації;
- б) атестаційна комісія закордонного органу з сертифікації;
- в) керівник органу з сертифікації, де має намір працювати аудитор.

6. У разі негативного рішення атестації аудитора, кандидат:

- а) більше не має права подавати заявку на атестацію;
- б) повинен закінчити курси підготовки аудиторів;
- в) має право на повторну атестацію через термін, який встановлює атестаційна комісія.

7. Скасування сертифікату аудитора здійснюється за таких умов:

- а) відсутності практичної діяльності аудитора з проведення робіт з сертифікації протягом 2 календарних місяців, наявністю грубих порушень;
- б) відсутності практичної діяльності аудитора з проведення робіт з сертифікації протягом 2 календарних років, наявністю грубих порушень;
- в) корупції та наявністю грубих порушень.

8. Кандидат або аудитор має право подати письмову апеляцію в таких випадках:

- а) порушення правил та процедури проведення атестації, необґрунтованого відхилення кандидатури, необґрунтованого скасування сертифікату;
- б) упередженого ставлення до його кандидатури;
- в) зміни керівництва органу з сертифікації.

9. Визнання сертифікатів аудиторів, що видані у системах сертифікації інших країн, здійснюється:

- а) керівником Національного органу з сертифікації;
- б) атестаційною комісією;
- в) керівником будь-якого органу з сертифікації.

10. Підготовка кандидатів в аудитори передбачає:

- а) вивчення іноземної мови та нормативно-законодавчих документів;
- б) теоретична підготовка та стажування за обраним видом робіт з сертифікації;
- в) стажування за всіма видами робіт з сертифікації.

11. Добровільна сертифікація персоналу необхідна для:

- а) підвищення відповідальності персоналу;
- б) встановлення відповідності спеціалістів в тій чи іншій області діяльності вимогам, що пред'являються до їх роботи;
- в) об'єктивної оцінки об'єкту сертифікації.

12. Які існують 4 рівні кваліфікації персоналу:

- а) елементарний, базовий, підвищений, найвищий;
- б) елементарний, підвищений, середній, нормальний;
- в) базовий, підвищений, середній, високий.

13. Кожен з чотирьох рівнів кваліфікації персоналу передбачає:

- а) достатню та високу;
- б) задовільну, добру та відмінну;
- в) достатню, добру та відмінну

14. Орган сертифікації персоналу повинен відповідати вимогам:

- а) EN 45013;
- б) ISO 9001:2000;
- в) стандартів УкрСЕПРО.

15. Мета атестації персоналу – це:

- а) складання звіту з перевірки в зазначеній галузі;
- б) встановлення кваліфікації працівника з метою перевірки його відповідності посаді, що він займає;
- в) визначення рівня підготовки, професійних знань, навичок спеціалістів в тій чи іншій сфері діяльності.

16. Основний принцип, який визначає якість сертифікації спеціалістів – це:

- а) розробка правил та процедур сертифікації;;
- б) чітке розподілення освіти, екзаменаційних випробувань і рішень з сертифікації;
- в) управління системою забезпечення якості сертифікації.

17. Компетентність – це:

- а) наявність вищої освіти;
- б) наявність основної професійної освіти;
- в) наявність теоретичних знань, практичних навичок та досвіду.

18. «Реєстр системи якості» розділяє спеціалістів з перевірки систем якості наступним чином:

- а) керівник, аудитор, секретар;
- б) експерт, консультант, наглядач;
- в) керівник, експерт, консультант.

19. Наглядач повинен:

- а) знати мету, задачі та правила проведення перевірки, знати відповідальність та обов'язки членів комісії, забезпечувати нагляд за проведенням сертифікації систем якості;
- б) знати мету, задачі та правила проведення перевірки, виконувати оцінку об'єктивно;
- в) знати обов'язки членів комісії та їхню відповідальність.

20. Кваліметрична компетентність забезпечує:

- а) знання показників якості;
- б) знання умов та характеру експлуатації;

в) чітке розуміння експертом принципів та методів оцінки продукції, вміння використовувати різні типи шкал, визначати суб'єктивні ймовірності і розрізняти достатнє число градацій об'єкту.

БЛОК 8 «Сертифікація систем якості підприємств в Україні»

1. Система якості – це:

- а) сукупність взаємопов'язаних та взаємодіючих організаційної структури, певних механізмів відповідальності, зобов'язань та процедур організації, а також процесів та ресурсів, котрі забезпечують здійснення загального керівництва якістю та її відповідність встановленим вимогам;
- б) сукупність організаційної структури, діяльності та відповідних ресурсів та методів для формування, здійснення, аналізу;
- в) організаційна діяльність, наслідком якої є гарантування того, що продукція системи якості, системи управління якістю.

2. Під якістю продукції розуміють:

- а) сукупність характеристик, які визначають та задовольняють вимоги споживачів;
- б) сукупність властивостей, які відображають безпечність, новизну, довговічність, надійність, економічність, енергетичну цінність, естетичність, екологічну чистоту продукції;
- в) сукупність безпечності та економічності.

3. Сертифікація системи якості проводиться за ініціативою:

- а) споживачів;
- б) виключно виробників;
- в) виробників та органів з сертифікації.

4. Порядок проведення сертифікації системи якості в загальному випадку передбачає:

- а) попередню оцінку системи якості; кінцеву перевірку та оцінку системи якості; оформлення результатів перевірки; технічний нагляд за сертифікованою системою якості в період дії сертифіката
- б) подання заявки; проведення оцінки якості системи якості; видання сертифікату;
- в) перевірка та оцінка системи якості; складання протоколу проведення оцінки системи якості; технічний нагляд за перевіреною системою якості.

5. Вимоги до сертифікації системи якості встановлені в стандарті:

- а) ДСТУ 3400-96;
- б) ДСТУ 3419-96;
- в) ДСТУ 3410-96.

б. У разі, якщо є декілька органів з сертифікації заявник подає заявку на сертифікацію системи якості до:

- а) головного органу з сертифікації;
- б) будь-якого органу з сертифікації;
- в) до органу, що знаходиться ближче до підприємства.

7. З якою метою надсилається підприємству опитувальна анкета:

- а) для встановлення правдивості інформації;
- б) для проведення заочного обстеження;
- в) для визначення недоліків роботи підприємства.

8. Після розгляду заявки на проведення сертифікації системи якості, орган з сертифікації надсилає підприємству-заявнику:

- а) рішення щодо сертифікації системи якості;
- б) розрахунок вартості робіт
- в) перелік вихідних матеріалів, які має надати підприємство для проведення сертифікації;

9. До складу комісії має бути обов'язково включений:

- а) директор підприємства, яке сертифікується;
- б) аудитор;
- в) керівник органу з сертифікації.

10. Остаточна перевірка обов'язково має здійснюватися:

- а) за участі керівника Національного органу з сертифікації;
- б) новоствореною комісією для забезпечення об'єктивності та запобігання корупції;
- в) комісією, яка проводила заочну оцінку, або іншою комісією до складу якої входять експерти, що виконували попередню оцінку.

11. На підставі результатів аналізу матеріалів, що надійшли від підприємства-заявника на етапі попередньої оцінки, комісія розробляє:

- а) «Зміст остаточної перевірки»;
- б) «Програму (план) остаточної перевірки»;
- в) «Методичні рекомендації проведення остаточної перевірки».

12. В загальному випадку остаточна перевірка складається з таких етапів:

- а) проведення попередньої наради, проведення обстеження, проведення заключної наради, підготовка звіту про перевірку;
- б) проведення обстеження, вирішення спірних питань, видача висновків;
- в) проведення обстеження виробництва, проведення кінцевої наради та видача сертифікату на систему якості.

13. Обстеження виробництва складається з таких етапів:

- а) оцінка стану виробництва, аналіз фактичного матеріалу та підготовка попередніх висновків для заключної ради;
- б) оцінка виробництва, аналіз технологій виробництва, аналіз нормативної та законодавчої документації;
- в) оцінка технологічного процесу та звіт щодо стану виробництва.

14. Після проведення обстеження виробництва необхідно провести:

- а) додаткове обстеження документації за участю керівництва підприємства;
- б) заключну нараду з керівництвом підприємства;
- в) контрольне обстеження виробництва за участю керівництва підприємства.

15. Основна мета наради – це:

- а) видача сертифіката відповідності системи якості;
- б) формальна процедура;
- в) надання керівництву зауважень, а також попередній висновок щодо можливості видання сертифікату відповідності системи якості.

16. Затверджує звіт про перевірку та несе відповідальність за його достовірність та повноту:

- а) директор підприємства;
- б) комісія;
- в) головний аудитор.

17. Визнання сертифікатів на системи якості, видані органами з сертифікації інших держав (міжнародних систем) здійснюється згідно стандарту:

- а) ДСТУ 3413-96;
- б) ДСТУ 3417-96;
- в) ДСТУ 3420-96.

18. Термін дії сертифіката відповідності системи якості складає:

- а) не більше 1 року;
- б) не більше 3 років;
- в) 5 років.

19. Технічний нагляд за сертифікованими системами якості:

- а) не здійснюється;
- б) здійснюється протягом усього терміну дії сертифікату;
- в) здійснюється у разі внесення змін до системи якості та до правил і порядку оцінки системи.

20. Орган з сертифікації анулює дію сертифіката відповідності системи якості в одному з цих випадків:

- а) якщо виробник протягом тривалого часу не поставляє виробів;

- б) якщо змінюється керівництво підприємства;
- в) наявності офіційного прохання споживачів.

БЛОК 9 «Забезпечення якості сертифікації»

1. Дві головні характеристики процесу сертифікації - це:
  - а) швидкість та якісність;
  - б) достовірність та непривзятість;
  - в) чесність та об'єктивність.

2. Взаємодія елементів повного циклу виробництва продукції (процесу чи послуги), які впливають на якість – це:
  - а) «петля якості»;
  - б) «закон якості»;
  - в) «принцип якості».

3. Загальна якість сертифікації складається:
  - а) передсертифікаційного періоду, виконання сертифікації, післясертифікаційного періоду;
  - б) періоду маркетингу, сертифікації та реалізації;
  - в) виконання сертифікації та видання сертифікату.

4. Ресурси, необхідні для проведення сертифікації включають в себе:
  - а) кваліфікований персонал, спеціалізовані приміщення, фонд нормативних документів, засоби вимірювання, випробування та контролю, сучасна оргтехніка;
  - б) кваліфікований персонал, доброякісне обладнання;
  - в) висококваліфіковане керівництво та персонал.

5. Забезпечення якості сертифікації неможливо без:
  - а) оцінки відповідності;
  - б) матеріальних витрат;
  - в) кваліфікованих працівників організації.

6. Структуру органу з сертифікації складають:
  - а) керівник, штат аудиторів, рада акціонерів;
  - б) спостережувальна рада, управлінська рада, апеляційна комісія, комісія з сертифікації, випробувальна лабораторія;
  - в) керівник, випробувальна рада та працівники.

7. Згідно з вимогами EN 45000, випробувальні лабораторії та органи з сертифікації в європейських країнах мають бути:
  - а) відокремлені;
  - б) в одній організації;

в) обидві відповіді вірні.

8. Документ, котрий визначає юридичний статус та вказує структуру органу з сертифікації називається:

- а) «Декрет органу з сертифікації»;
- б) «Статут»;
- в) «Положення про орган з сертифікації».

9. Наявність у випробувальних лабораторіях кваліфікованого персоналу, необхідних засобів вимірювання, випробування та контролю приміщень з відповідними вимогами навколишнього середовища, нормативно-методичних документів та засобів вимірювання визначають:

- а) спроможність щодо проведення випробувань;
- б) технічну компетентність;
- в) незалежність.

10. В загальному випадку структура випробувальних лабораторій складається з:

- а) керівника, секретаріата, замісника керівника з випробувань та груп спеціалістів з випробувань;
- б) керівника, організаційного комітету, лаборантів;
- в) секретаріату, спеціалістів з випробувань та лаборантів.

11. Персонал випробувальної лабораторії повинен мати:

- а) базову освіту та необхідні знання;
- б) вищу освіту та досвід;
- в) відповідну освіту та кваліфікацію.

12. Міжнародною організацією, яка об'єднує випробувальні лабораторії різних країн Європи, встановлено рівні кваліфікації персоналу:

- а) чотири;
- б) десять;
- в) два.

13. Працівники, що мають базовий рівень кваліфікації повинні мати:

- а) вищу спеціальну освіту;
- б) основну професійну освіту, необхідну для виконання робіт в лабораторії;
- в) неспеціальну освіту та спеціальну підготовку.

14. Кожен із існуючих рівнів кваліфікації персоналу передбачає градацію на:

- а) добру та відмінну кваліфікацію;
- б) достатню, добру та відмінну;
- в) задовільну та достатню.

15. Порядок поводження з випробувальними зразками виробів називають:

- а) управління зразками;
- б) менеджмент зразків;
- в) маркетинг зразків.

16. Робота, що проводиться випробувальною лабораторією, відображається в:

- а) протоколі;
- б) акті;
- в) висновках.

17. Перелік документів, які повинна мати лабораторія повинні складатися з таких груп:

- а) правова документація, нормативна документація, методичні рекомендації;
- б) правова документація, організаційно-методична документація, нормативна документація на продукцію, документація на систему якості, документація на випробувальну лабораторію та вимірювальне обладнання документацію з діловодства, документацію з архіву;
- в) правову документацію та методичні рекомендації.

18. Документація системи забезпечення якості сертифікації складається:

- а) з державних стандартів;
- б) керівництву з якості, правил та порядку проведення сертифікації, інструкцій з окремих операцій сертифікації;
- в) загальних рекомендацій та пакету нормативно-правової документації

19. «Керівництво з якості» складається з:

- а) 10 розділів;
- б) 22 розділів;
- в) 50 розділів.

20. Керівництво з якості складається з таких розділів:

- а) вступ, основні положення, методи дослідження та висновки;
- б) титульний лист, вступ, загальні положення, терміни та визначення, методи та методики проведення досліджень та висновки;
- в) титульний лист, зміст, загальні положення, терміни та визначення, заява щодо політики в галузі якості, опис органу з сертифікації, опис елементів системи якості, додатки.

БЛОК 10 «Акредитація та взаємне визнання сертифікації»

1. Акредитація – це:

- а) офіційне підтвердження наявності необхідних та достатніх умов, які відповідають нормативній документації;
- б) офіційне визнання того, що випробувальна лабораторія правомірна здійснювати конкретні дослідження;

в) вид діяльності, що регламентує відповідність нормативної документації.

2. Основними цілями акредитації є:

- а) підвищення якості роботи та закріплення довіри; визнання результатів випробування; забезпечення конкурентоспроможності продукції;
- б) підвищення якості роботи; встановлення єдиних вимог до випробувальних організацій;
- в) розвиток процесу акредитації; нагляд за виконанням обов'язків органів з акредитації.

3. В Україні акредитацію органів з сертифікації продукції організовує та проводить:

- а) Держспоживстандарт України;
- б) УкрСЕПРО;
- в) НАССР.

4. В яких із перелічених нижче країн діє єдина національна система акредитації:

- а) США, Швейцарія;
- б) Японія, Китай;
- в) Німеччина, Франція.

5. В штаті органу з акредитації крім керівника працюють:

- а) експерт, бухгалтер, секретар;
- б) експерт, секретар;
- в) секретар, бухгалтер.

6. Інспекційний контроль – це:

- а) постійні перевірки дотримання вимог акредитації;
- б) періодичні перевірки дотримання вимог акредитації;
- в) перевірки атестату акредитації.

7. Назвіть основні етапи процесу акредитації:

- а) подача заявки; проведення експертизи; рішення щодо акредитації; інспекційний контроль;
- б) подача заявки; інспекційний контроль; видача рішення;
- в) інспекційний контроль; перевірка відповідності вимогам; видача рішення; апеляція.

8. Яка система акредитації випробувальних лабораторій існує в США:

- а) національна система;
- б) регіональна система;
- в) декілька систем.

9. На скільки груп умовно підрозділяють документацію органу по акредитації:

- а) п'ять груп;
- б) три групи;
- в) сім груп.

10. Процес акредитації складається з:

- а) чотирьох етапів;
- б) двох етапів;
- в) семи етапів.

11. Як часто проводиться інспекційний контроль акредитованої організації органом з акредитації протягом терміну дії атестату:

- а) щомісячно;
- б) кожні 2 роки;
- в) щорічно.

12. Який документ повинен мати орган з акредитації:

- а) загальна документація з правил акредитації, внутрішня документація органу, інформаційні відомості про орган;;
- б) зовнішня документація органу з акредитації;
- в) загальна документація з правил акредитації, внутрішня документація органу.

13. Згідно з яким нормативним документом проводять акредитацію в Україні:

- а) ДСТУ 3419-96 та EN 45000;
- б) ДСТУ 3411-96 та ISO 27;
- в) ГОСТ Р 5100.

14. Яка кількість експертів повинно працювати в організації по акредитації:

- а) 2-4;
- б) 1-2;
- в) 1-4.

15. В якому році в США почала діяти акредитація випробувальних лабораторій:

- а) 1979 році;
- б) 1976 році;
- в) 1990 році.

16. В якому році в Росії почала діяти система сертифікації ГОСТ р та почався розвиток системи акредитації випробувальних лабораторій та органів з сертифікації:

- а) 1992 році;
- б) 1990 році;

в) 1991 році.

17. Котрі з перелічених нижче процесів складається етап подання заявки:

- а) аналіз заявленої документації експертами;
- б) попереднє обговорення питань щодо акредитації між органом та заявником після ознайомлення з інформаційними матеріалами;
- в) складання звіту за результатами експертизи.

18. З якого етапу починається процес акредитації:

- а) з проведення експертизи;
- б) з подання заяви;
- в) з інспекційного контролю.

19. Спостережувальна рада органу з сертифікації згідно загальноєвропейським стандартом EN 45003 складається з:

- а) апеляційної комісії;
- б) засновника органу з сертифікації;
- в) комісії по акредитації.

20. Завданням спостережувальної ради є:

- а) здійснення організаційних робіт та проведення акредитації;
- б) координація діяльності органу в зазначеній галузі;
- в) загальний контроль за роботою органу.

БЛОК 11 «Міжнародна діяльність в області сертифікації».

1. «Глобальна концепція з сертифікації та випробувань» була прийнята Радою Європейського Союзу в:

- а) 2000 році;
- б) 2005 році;
- в) 1989 році.

2. Головна мета «Глобальної концепції з сертифікації та випробувань» заключається:

- а) формування довіри до товарів та послуг шляхом використання сертифікації та акредитації, побудованих за єдиними європейськими нормами;
- б) формування єдиного європейського простору торгівлі з метою одержання більшого прибутку;

в) формування довіри до товарів та послуг шляхом підвищення якості та зниження ціни.

3. Основна діяльність ІСО з сертифікації – це:

- а) організаційно-методичне забезпечення робіт з сертифікації;
- б) матеріальне забезпечення робіт з сертифікації;
- в) контроль роботи органів з сертифікації.

4. КАСКО – це:

- а) комітет з якості;
- б) комітет з міжнародної сертифікації;
- в) Комітет з якості та сертифікації.

5. Головна вимога до випробувальних лабораторій згідно з міжнародними стандартами – це:

- а) наявність системи забезпечення якості роботи;
- б) наявність кваліфікованих співробітників;
- в) наявність чіткої організаційної структури.

6. Основоположний методичний документ для оцінки рівня роботи випробувальних лабораторій – це:

- а) «Статут випробувальних лабораторій»;
- б) «Кваліфікаційні випробування лабораторій»;
- в) «Кодекс випробувальних лабораторій».

7. Діяльність роботи МЕК заключається в:

- а) виключно в рішенні методологічних проблем сертифікації;
- б) розробці міжнародних систем сертифікації та стандартів;
- в) контролю за діяльністю ІСО.

8. На основі принципів, розроблених ІСО та МЕК, гармонізація національних систем сертифікації може бути досягнута шляхом:

- а) вступу до Світової організації торгівлі;
- б) створення єдиної світової системи сертифікації;
- в) приєднання країн до міжнародних систем сертифікації МЕК або використанням єдиних організаційно-методичних принципів сертифікації.

9. Модулі оцінки відповідності в рамках «глобальної концепції»:

- а) А, В, С, D, Е, F, G, H;
- б) А, В, С;
- в) I, II, III, IV, V.

10. Модулі оцінки відповідності охоплюють стадії продукції:

- а) виробництво та реалізація;
- б) виробництво та зберігання;

в) проектування та виробництво.

11. Модуль А використовується на стадії:

- а) виробництва продукції;
- б) реалізації продукції;
- в) проектування продукції.

12. Зміст модуля С:

- а) виробник повинен мати систему забезпечення якості повного виробничого циклу;
- б) випробування відібраного зразка третьою стороною;
- в) виробник заявляє про відповідність всіх виробів випробувальному зразку.

13. Мета міжнародної практики сертифікації:

- а) усунення технічних бар'єрів, що виникають при сертифікації продукції та забезпечення вільного її пересування на ринку;
- б) усунення мовних бар'єрів, що виникають при сертифікації продукції;
- в) видача сертифікатів відповідності.

14. «Біла книга ЄЕС» опублікована в:

- а) 2000 році;
- б) 1960 році;
- в) 1985 році.

15. «Біла книга ЄЕС» містить:

- а) графіки заходів, необхідних для збереження навколишнього середовища;
- б) графіки заходів, необхідних для забезпечення вільного руху продукції, капіталів, послуг та людських ресурсів;
- в) графіки заходів, необхідних для забезпечення вільного руху продукції та послуг.

16. З метою забезпечення взаємного визнання результатів випробувань в 1986 році було створено орган по акредитації лабораторій:

- а) ГАТТ;
- б) КАСКО;
- в) НОРДА.

17. «Правила впровадження та використання систем СЕН СЕР» Генеральною асамблеєю Європейського комітету стандартів було:

- а) 1991 році;
- б) 2000 році;
- в) 1985 році.

18. Організаційно-методичні документи, що регулюють діяльність випробувальних лабораторій, органів з сертифікації продукції, систем якості та атестації персоналу – це:

- а) ISO 2000;
- б) EN 45000;
- в) ISO 9000.

19. В 1990 році для реалізації правил сертифікації, розгляду декларацій про відповідність було створено спеціальний орган:

- а) ЄОВС;
- б) ЄС;
- в) ЄАСТ.

20. Головним документом, що визначає напрям діяльності з сертифікації в СНД – є:

- а) Декларація країн СНД щодо сертифікації, метрології та стандартизації;
- б) Узгодження про проведення узгодженої політики в області сертифікації, метрології та сертифікації;
- в) Угода про творчу співпрацю Національних органів з сертифікації.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Про безпечність та якість харчових продуктів: Закон України – від 23.12.1997 № 771/97 – ВР/ зі змін. та доповн. від 06.07.2010 № 2436 VI (2436-17) – К.: ВВР, 2010. – 60 с.
2. Про захист прав споживачів: Закон України – від 01.12.2005 № 3161-IV (3161-15) – ВР - К.ВВР, 2010 – 70 с.
3. ДСТУ 3410-96. Система сертифікації УкрСЕПРО. Основні положення.
4. ДСТУ 3411-96. Система сертифікації УкрСЕПРО. Вимоги до органів з сертифікації продукції та порядок їх акредитації.
5. ДСТУ 3412-96. Система сертифікації УкрСЕПРО. Вимоги до випробувальних лабораторій та порядок їх акредитації.
6. ДСТУ 3413-96. Система сертифікації УкрСЕПРО. Порядок проведення сертифікації продукції.
7. ДСТУ 3414-96. Система сертифікації УкрСЕПРО. Атестація виробництва. Порядок проведення.
8. ДСТУ 3415-96. Система сертифікації УкрСЕПРО. Реєстр Системи.
9. ДСТУ 3416-96. Система сертифікації УкрСЕПРО. Порядок реєстрації об'єктів добровільної сертифікації.
10. ДСТУ 3417-96. Система сертифікації УкрСЕПРО. Процедура визнання результатів сертифікації продукції, що імпортується.
11. ДСТУ 3418-96. Система сертифікації УкрСЕПРО. Вимоги до аудиторів та порядок їх атестації.
12. ДСТУ 3419-96. Система сертифікації УкрСЕПРО. Сертифікація систем якості. Порядок проведення.
13. Кириченко Л.С. Стандартизація та сертифікація товарів та послуг. / Л.С. Кириченко, А.А. Самойленко. – Х.: Ранок, 2008. – 324 с.
14. Мережко Н.В. Сертифікація товарів та послуг / Н.В. Мережко. – К. : КНТЕУ, 2002. – 298 с.
15. Самойленко А.А. Сертифікація послуг: навч. посіб. / А.А. Самойленко. - К. : КНТЕУ, 2003. – 144 с.
16. Самойленко А.А. Сертифікація продовольчих товарів: навч. посіб. / А.А. Самойленко. - К. : КНТЕУ, 2005. – 212 с.